

pentru o intensă trăire scenică și obișnuința gestului și a intonației clasice.

Tradiția lui Gr. Manolescu a fost dusă mai departe de State Dragomir, care i-a preluat — este un amănunt, dar semnificativ — și costumul lui *Hamlet*. Iar lui State Dragomir i-au urmat alții, dintre care îi notăm pe Aurel Ghițescu, George Popovici etc.

Exemplele se pot înmulți. Acestea însă, deși nu stabilesc filiații rigide și exclusive, sint mai elocvente acolo, în fața pieselor de muzeu.

N. BARBU

Un deziderat și o propunere

Decada dramaturgiei originale — eveniment pe care-l putem numi, fără teamă de a fi retoric, epocal în viața teatrului românesc — a pus în valoare o seamă de fenomene pozitive, s-a soldat cu rezultat-entuziasmante. Nu e aici locul de a le enumera. Dar, pe lângă acestea, s-au făcut: simțite și unele necesități, unele deziderate legitime. Am vrea să ne oprim asupra unuia, și nu dintre cele mai puțin importante.

Se știe că oamenii de teatru — actori, regizori, scenografi, directori etc. — au o configurație sufletească în care primează, cum e și firesc, sensibilitatea, trăirile sentimentale. Ei se angajează cu pasiune în munca lor și spectacolele devin ființă din ființa lor. De aceea, ei conversează cu plăcere despre spectacolele lor, le comentează copios, dar... de foarte multe ori culeg și se opresc numai la aspectele favorabile, mereu înclinați să treacă peste observațiile critice, gata să se legene pe aripile unei iluzorii desăvirșiri. Cu atât mai mult, cu cât — parcă-i un făcut — un roi de prieteni și-ar arde mîinile pentru a le atesta virtuți pe care le au și, în aceeași măsură, virtuți pe care nu le au.

Firește că acel care nu acceptă discuția pe terenul cu ghimpi al opiniilor și aprecierilor obiective, franc exprimate, nu va putea, la rîndul lui, să formuleze, obiectiv și sincer, asemenea opinii relative la înfăptuiri dinafară. În realitate, nici nu țin la lucrul acesta, din teama de a nu vexa și de a nu suscita, astfel, riposte neplăcute la adresa propriilor realizări: un cerc vicios aci. Mulți oameni de teatru riscă în felul acesta să treacă unul pe lângă celălalt, comunicînd doar prin zîmbete reținute sau expresii de conveniență.

În rezumat, toate acestea constituie trăsăturile unui climat profesional nesănătos, întrucît împiedică schimbul de idei, comunicarea unor date și unor experiențe care ar trebui să incite curiozitatea fiecărui om de artă.

Iată de ce ni s-a părut foarte binevenită propunerea tinărului regizor Harag György de la Baia Mare, emisă cu prilejul unei consfătuiri a revistei noastre cu conducătorii de teatre prezenți la *Decadă*. Regizorul Harag a propus organizarea, periodică și în diferite centre artistice ale țării, a unor spectacole cu invitați (actori, regizori, scenografi) de la alte teatre, precum și critici dramatici. Vizionarea spectacolelor ar fi urmată de discuții libere, de convorbiri și schimburi de idei, în cursul cărora să se exprime opinii deschise și constructive.

Asemenea dezbateri ar avea darul să lărgească orizontul artistic, atât al realizatorilor, cât și al celor invitați; ar crea un climat de tovărășească stimă și de cunoaștere reciprocă; ar duce la formarea unui spirit critic obiectiv și, în consecință, la ameliorarea calitativă a spectacolelor.

Dar, înainte de toate, am asista la continua întărire a legăturilor dintre oamenii care slujesc cu pasiune arta dramatică, organic interesați de progresul și afirmarea ei din ce în ce mai strălucitoare.

E o propunere care merită toată atenția... și pe care, în ceea ce ne privește, nădăduim s-o luăm în considerație nu mai târziu decît la începutul stagiunii viitoare.

FI. P.

Premiile Decadei

Între 20—30 mai a. c. a avut loc la București *Decada dramaturgiei originale*. Cu acest prilej au fost decernate următoarele premii și mențiuni pentru:

Spectacole

Premiul I — *Preludiu* — Teatrul de Stat din Galați; *Citadela sfărîmată* —

Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară).

Premiul II — *Horia* — Teatrul Național din Iași.

Premiul III — *Inima noastră* — Teatrul de Stat din Oradea (secția română); *Zile obișnuite* — Teatrul de Stat din Baia-Mare (secția maghiară); *Ultima oră* — Teatrul de Stat din Baia Mare (secția română).

Mențiune — *Împărătița lui Machidon* — Teatrul de Stat din Turda.

Regie

Premiul I — *Dr. Gróf Ladislau*, pentru regia la spectacolul „Citadela sfărîmată” la Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară); *Crin Teodorescu*, pentru regia la spectacolul „Preludiu” la Teatrul de Stat din Galați.

Premiul II — *Harag György*, pentru spectacolul „Zile obișnuite”, la Teatrul de Stat din Baia-Mare (secția maghiară).

Premiul III — *Mihai Dimiu*, pentru regia la spectacolul „Ultima oră”, la Teatrul de Stat din Baia Mare (secția română); *Corneliu Zdrehus*, pentru regia la spectacolul „Inima noastră” la Teatrul de Stat din Oradea (secția română).

Mențiune — *Constantin Dinischiotu*, pentru scenele de mase din spectacolul „Boieri și țărani” la Teatrul de Stat din Pitești.

Scenografie

Premiul II — *Al. Olian*, pentru decorurile la spectacolul „Boieri și țărani” la Teatrul de Stat din Pitești.

Premiul III — *Elena Forțu*, pentru decorurile la spectacolul „Horia”, la Teatrul Național din Iași.

Mențiune — *Francisc Demény*, pentru decorurile la spectacolul „Inima noastră”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția română).

Actori

Premiul I — *Cristina Tacoi*, pentru rolul Ioana din spectacolul „Inima noastră”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția română); *Dukász Anna*, pentru rolul

Irina din spectacolul „Citadela sfărîmată”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară).

Premiul II — *Coca Andronescu*, pentru rolul Magda Minu din spectacolul „Ultima oră”, la Teatrul de Stat din Baia Mare (secția română); *Gheorghe Leahu*, pentru rolul Țărălungă din spectacolul „Boieri și țărani”, la Teatrul de Stat din Pitești; *Ion Lascăr*, pentru rolul Împăratul Iosif al II-lea din spectacolul „Horia” la Teatrul Național din Iași.

Premiul III — *Eugenia Eftimie-Petrescu*, pentru rolul Maria Pricopie din spectacolul „Atențiune, copii!” la Teatrul de Stat din Orașul Stalin; *Orosz Lujza*, pentru rolul Emilia din spectacolul „Citadela sfărîmată”, la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj; *Gh. Popovici* (artist emerit al R.P.R.), pentru rolul Horia din spectacolul „Horia”, la Teatrul Național din Iași; *Maud Mary*, pentru rolul Maria Olteanu, din spectacolul „Împărătița lui Machidon”, la Teatrul de Stat din Sibiu; *Toma Caragiu*, pentru rolul Ciolac din spectacolul „Arcul de triumf”, la Teatrul de Stat din Ploiești; *Cseke Sándor*, pentru rolul Petru, din spectacolul „Citadela sfărîmată”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară).

Mențiuni — *Costel Constantinescu*, pentru rolul Anton din spectacolul „La ora 6”, la Teatrul de Stat din Bacău; *Elekes Emma*, pentru rolul Lena din spectacolul „Zile obișnuite”, la Teatrul de Stat din Baia Mare (secția maghiară); *Petre Gheorghiu*, pentru rolul Crișan din spectacolul „Horia”, la Teatrul Național din Iași; *Gheorghe Radu*, pentru rolul Machidon Olteanu, din spectacolul „Împărătița lui Machidon”, la Teatrul de Stat din Turda; *Ion Vilcu*, pentru rolul Ghiță Hincu din spectacolul „Inima noastră”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția română); *Aurel Giurumia*, pentru rolul Barbarossa din spectacolul „Nota zero la purtare”, la Teatrul Național din Cluj; *Alexandru Matei*, pentru rolul Adam din spectacolul „Preludiu” la Teatrul de Stat din Galați; *Eliza Ploeanu*, pentru rolul

Rarița din spectacolul „Inima noastră”, la Teatrul de Stat din Oradea (secția romină); *Getta Grapă*, pentru rolul Catrina Ponor, din spectacolul „Atențiune, copii!”, la Teatrul de Stat din Orașul Stalin; *Gerda Roth*, pentru rolul Ioana Marin, din spectacolul „Iarbă rea”, la Teatrul de Stat din Timișoara (secția germană); *Constantin Morțun*, pentru rolul Mastrofilio din spectacolul „Torpilorul roșu”, la Teatrul de Stat din Constanța; *George Gheorghiu*, pentru ro-

lul Toma Dumitrescu din spectacolul „Mielul turbat”, la Teatrul de Stat din Birlad; *Dem. Columbeanu*, pentru rolul Motroașcă din spectacolul „Avansarea șefului”, la Teatrul de Stat din Petroșani; *Hegyessi Magda*, pentru rolul Margit, din spectacolul „Familia Kovács”, la Teatrul Maghiar de Stat din Sft. Gheorghe; *Ștefan Mihăilescu*, pentru rolul Ghiță Hincu din spectacolul „Inima noastră”, la Teatrul de Stat din Brăila.

În afara premiilor de mai sus, juriul a acordat un premiu onorific colectivului Teatrului Secuiesc din Tg.-Mureș pentru realizarea spectacolului Furtună în munți, a cărei premieră a avut loc într-o stagiune anterioară. De asemenea, juriul a acordat premii onorifice următorilor interpreți ai acestui spectacol: Andrăsi Márton pentru rolul Kujak; Borovszki Oszkár pentru rolul Czák; Lohinszky Lóránd, pentru rolul locotenentului Krugheimer.